

A párthatározatnak megfelelően

Korszerűsítések a Szegedi Konzervgyárban

Egy passzus a Csongrád megyei pártbizottságnak az ideiglenes gazdaságpolitikai irányelvekről szóló állásfoglalásából: „Megyénkben az egyes iparágak területén az alábbi feladatok jelentkeznek: az élelmiszer-ipari feldolgozás — ezen belül elsősorban a konzerv- és húsparti export — ipari átlagot meghaladó ütemű bővítése, az élelmiszer-ipari feldolgozottság fokának emelését, illetve a minőség javítását szolgáló gépi rekonstrukció segítségével.” Ez a fontos dokumentum, amely a Központi Bizottság határozatán alapszik, a szegedi üzemek párt- és gazdasági vezetőit is intézkedésre készítette. A szegedi konzervgyárak a városi párt-vezérelhajtóbizottság legutóbbi ülésén számoltak be arról, mit tettek eddig a termelés korszerűsítéséért, illetve az ötéves terv hátralevő éveiben milyen célokat tűztek maguk elé.

A gyárban 1976-ban kilencféle tányérdozozó készített és hétféle halkészítményt állítottak elő, mintegy 630 tonna mennyiségben, amelyek szolid áráikkal és ízletes csomagolásukkal igen keresett cikkek lettek. Különösen népszerűek a korszerű táplálkozásnak megfelelő főzelék plusz hústípusú ételek, mert helyettesítik a korábban szinte „egyeduralkodó” porkölöket. Az új ételkészítmények választékát tovább bővítik, hogy jelentős segítséget nyújthassanak a dolgozó nőknek, könnyíthessenek gondjaikon. A gyártmányfejlesztés eredménye az is, hogy a növényevő halak húsból ízletes, változatos ételeket hozhatnak forgalomba. Az alapanyag-után-

pótlásról a halgazdaságok gondoskodnak azzal, hogy ezekben az években számottevően növelik termelésüket. Új termékeknek számítanak a különféle fagyaltkészítmények is, amelyek a gyár összes termékeinek mintegy öt százalékát tették ki tavaly. Úgy vélik, ezzel a vendéglátóipar gondjain, a kis csomagolású krémekkel pedig a háztartások gondjain is segítenek. Ugyanakkor ami nem megy, nem erőltetik. A korszerűtlen termékekből — főleg szörpökből — 1975-ben 16-ot, tavaly pedig 23-at szüntettek meg, annál is inkább, mert kereskedelmi igény nincs irántuk.

A múlt évben feladatultűzték ki a konzervgyár vezetői, hogy növelik termékeik feldolgozottságának fokát. Megfelelő munkaszervezési intézkedéseket vezettek be, amelynek eredményeként 15 százalékkal csökkent a félkésztermékek aránya. Az értékesítést tekintve elsődleges feladatnak tekintették a belföldi ellátás javítását, majd az exportköteleben, amelyek szolid áráikkal és ízletes csomagolásukkal igen keresett cikkek lettek. Különösen népszerűek a korszerű táplálkozásnak megfelelő főzelék plusz hústípusú ételek, mert helyettesítik a korábban szinte „egyeduralkodó” porkölöket. Az új ételkészítmények választékát tovább bővítik, hogy jelentős segítséget nyújthassanak a dolgozó nőknek, könnyíthessenek gondjaikon. A gyártmányfejlesztés eredménye az is, hogy a növényevő halak húsból ízletes, változatos ételeket hozhatnak forgalomba. Az alapanyag-után-

Megoldották a gyár körzetében termelt nyersanyag ütemes átvételét és feldolgozását. Ez — tekintve a nem éppen kifogástalan műszaki állapotokat — nehéz dolog volt, különösen jó paradi-csomterméskor. Feldolgozókapacitás-hiány miatt 680 vagon paradi-csomot társval-

lalatoknál kellett értékesíteniük azért, hogy Csongrád megyében az összes megtermelt paradi-csomot átvehessék. Természetesen a zavartalan átvétel végett más zöldszfélekre is kiterjesztették ezt az együttműködést. Tavaly a nehézségek ellenére is teljesítették éves termelési tervüket, ami tárgyilagos megítélés szerint a gyártmányfejlesztésnek köszönhető elsősorban, s annak, hogy rugalmasan alkalmazkodtak a kereskedelmi igényekhez.

Tájékoztatták a városi párt-vezérelhajtóbizottságot arról is, hogy folytatni kívánják a korszerű és gazdaságos termékek gyártását, s igyekeznek átvenni a mezőgazdaság által felkínált összes nyersanyagot. Az ételkonzervek iránt állandóan érdeklődik a kereskedelem, ezért ebből a cikkből idén közel 1500 tonnát készítenek. Növelik a halkészítmények, a zöldszfélek mennyiségét és választékát is. Ez utóbbival a kormány zöldszfélszervejének sikeréhez akarnak hozzájárulni. Mint elmondották, igen fontos feladatnak tartják elsősorban a zöldszféldolgozó berendezések teljesítményének fokozását, már csak azért is, mert gyümölcsből — nyersanyagok miatt — valószínűleg kevesebbet tudnak tartósítani.

A gyártmányfejlesztés mellett igen jelentős eredményt hoztak a termelés korszerűsítését célzó üzem- és munkaszervezési intézkedések. Ezekkel és néhány nagy teljesítményű gép beszerzésével hatékonyabbá vált a termelés, s lehetővé vált a minőség javítása.

A brigádvezetők országos tanácskozása előtt

„Olyan minőséget, amelyet mi is elvárunk”

Az iparági országos tanácskozás után munkatársai közül sokan faggatták Szabó Ferencet, a DELEP brigádvezetőjét. A Szántó Kovács János nevét viselő nehéziparvezető közönség irányítóját ugyanis megdicsérték az építőmunkások találkozásánál, igazán emberi hangú fölcsóválásért. Pedig nem beszélt rendkívüli dolgokról, csupán brigádvezető társainak véleményéből válogatta ki a lényegét, s ahhoz fűzött néhány szót. Elmondotta, hogy a tisztelettel dolgozó építőmunkásoknak nagy öröm, ha a megadott időre és jól elvégzik munkájukat, s érzik, hogy amit elkészítettek, használható.

A Szántó Kovács János brigád 14 tagjának munkájáról persze csak a gyakorlott szakemberek mondhatják meg, jó, vagy rossz, mert amit csinálnak, nem mondható éppen látványosnak. Ők rendezik a terepet, a régi házak lebontása után, vagy éppen addig nem használt földterület kijelölését követően. Csak ők érzik, mit jelent a Vértő közepén előkészíteni a családi otthonok helyét. Szerencsére a kotrók, dózerok, a nehéziparvezetők nem nehéz emberek, a legnehezebb feladatokat is megoldják. Persze nem minden rajtuk múlik; keserűen mondta el Szabó Ferenc, előfordul, hogy akkor kapják meg a munkaterületet, amikor már a fogadószíntnek is föl kellett volna épülnie. Ilyenkor aztán kezdettől fogva csúsznak a részhatáridők, nem csoda, hogy a szakipari munkákat kapkodva kell elvégezni.

Tudja Szabó Ferenc, mi fáj a brigádja tagjainak, de azt is tudja, hogy helytelen lenne, ha csak az ő gondjait mondáná el a többi brigádvezetőnek az április 16-án és 17-én tartandó országos tanácskozáson. Nem értett egyet azokkal a brigádérosokkal, akik az iparági értekezleten csupán saját tevékenységüket ismertették. Úgy véli, helyesen, hogy ilyen eszmecsereken már, illendő, ha arról is szólnak, hogyan fogadják munkájuk eredményét mások. Azok, akiknek örömet okoz, vagy éppen bosszúságot.

— Mindannyian elvárjuk — vélekedik —, hogy akár a legkisebb értékű áru, amit a boltban megveszünk, kifogástalan minőségű legyen. Állapson meg kell ezt fontolni nekünk is, hiszen a nagy értékű lakásokra dolgozó társaink felületen át spórolnak, vagy törlesztesnek. Ha mi elvárjuk másoktól a jó minőséget, ne-

künk is kötelességünk annak biztosítása.

Számtalan ösztönzője, előfeltétele van az építőknél a kifogástalan munkának. Így aztán a minőség ellenőrzésének is. Mindezt Szabó Ferenc a következőképpen látja.

— A minőség ellenőrzésének az eddiginél nagyobb területre kell kiterjedni, már a munka letelején kell kezdődnie. Például: milyen a kiszállított anyag minősége, a munkahelyen tudják-e megfelelően tárolni, kifogástalan-e a munkaterület, jó volt-e a műszaki előkészítés, végül a művezetés? Egymás között úgy mondjuk: volt-e a munkahelynek gazdája?

Azt mondják a DELEP-nél a dolgozótársak, ha a Szántó Kovács János brigád dolgozik valahol, van a munkaterületnek gazdája.

Szirák József

Pártküldöttség utazott a Szovjetunióba

A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának meghívására kedden, magyar pártküldöttség utazott Moszkvába Borbély Sándornak, az MSZMP Központi Bizottsága titkárának vezetésével. A küldöttség tagjai: Jakab Sándor, a Központi Bizottság tagja, a KB osztályvezetője, Horváth Miklós, a Vas megyei pártbizottság első titkára, Újhe-

lyi Tibor, a Borsod megyei pártbizottság titkára, és Závori László, a budapesti pártbizottság osztályvezetője. A magyar delegációt a Fehérvári repülőtéren Gyenes András, az MSZMP Központi Bizottságának titkára búcsúztatta. Jelen volt F. P. Bogdanov, a Szovjetunió magyarországi nagykövetségének követtanácsosa, (MTI)

A marxizmus—leninizmus tudományos diákkörök konferenciája Szegeden

A József Attila Tudományegyetem és a Marxizmus—Leninizmus Tanszékeinek Szakcsoportja április 6—8-án rendezte meg a XIII. országos tudományos diákkörök konferenciáját Szegeden. Ez alkalomból meleg szeretettel és a vendéglátó gondoskodásával köszöntjük a konferencián szereplő hallgatókat, a dolgozatok elkészítését segítő oktatókat, az alkotó munka színvonalát elbíráló zsűrik tagjait, a konferencia minden résztvevőjét.

A konferencia szegedi megrendezését egyetemünk megtiszteltetésnek tartja, és a marxizmus—leninizmus tanszékeinken folyó tudományos diákkörök munkája elismerésnek tekintjük (1975-ben a Budapesti Műegyetemen tartott konferencián a szegedi marxizmus—diákkörök nyerték el a fődíjat).

A konferenciák több mint másfél évtizedes múltra tekintenek vissza. Ez idő alatt jelentős tartalmi, szervezeti, módszertani fejlődést mutatnak fel. 1969-től hatodik alkalommal külön szekcióként szerepelnek a marxizmus—leninizmus—diákkörök. Az eltelt időszakban csökkent a diákkörök zártága, kitágultak keretei. Ezenkívül csökkent a kampányszerűsége, az, hogy csupán a konferenciák előtt élénkült meg munkájuk. Nem utolsósorban fejlődést mutat a tudományos diákkörök munkájának a marxizmus tanszékek kutatómunkájához kapcsoltsága, valamint a „marxizmus és szaktéma” határterületét érintő témák kidolgozása.

Nem sikerült azonban kellő előrehaladást biztosítanunk a tudományos diákkörök szervezeti megerősítésében (munkatervek készítésének hiánya, a diákkörök vezetőseinek nem megfelelő funkcionálása stb.). Továbbá a hallgatók tudományos munkájának és oktatói irányításának hatékonyabb elismerése is indokolt lenne. Nem utolsósorban nem alakult ki megfelelő kapcsolatok a diákkörök és a különböző tudományos társaságok (MTESZ, MKT, TIT) között sem.

Az egyetemek elsősorban pedagógusszakember-képző intézmények, végzett hallgatók közül csupán néhány százalék választja önálló hivatásának a tudományos pályát. Noha már ma is az oktatói-kutatói utánpótlás döntő része; vagy közvetlenül, vagy a gyakorlati életből visszaáramlás útján közvetve, a diákkörök volt tagsága közül kerül ki. A hallgatók tudományos munkájának kezdetei azonban ennél jóval nagyobb horderejűek. Egyfelől a tudományos diákkörök munka egyik legfőbb területe, legfontosabb munkaműhelye a tanár és oktató közvetlen és alkotó kapcsolatának. Ez annál is fontosabb, mert a feladatok növekedése és sokrétűbbé válása, az oktatók és hallgatók viszonyának más tekintetben hasznos módszerei (programozott oktatás, írásbeli teszt alapján folyó vizsgáztatás stb.) kapcsolatukat bizonyos mértékig közvetítette és „személytelenné” tette.

Másfelől a társadalmi-gazdasági, nevelési, kulturális folyamatok, a gyakorlati élet alkotó elemzése, a megismerés tudományos menete, az absztrakció és szintetizálás készségeinek kifejlesztése, elengedhetetlenül teszik a tudományos kutatómunka alapfogásainak, fő módszereinek bizonyos szintű elsajátítását, nem csak a tudományos életpályát, hanem minden értelmiségi-vezető munkakört betöltő számára.

Végül a tudományos kutatómunka alapelveinek megszerzését a hallgatók szélesebb rétegei számára indokolja az is, hogy az egyes társadalmi és természeti tudományok ismeretanyaga a fejlődés során rendkívül megnövekedett. A tudományos alkotó

munka bizonyos elemeinek birtoklása szükséges ahhoz, hogy ezt rendszerezni, szelektálni tudják. Képesek legyenek elválasztani a lényegest és lényegtelenet, a történelmileg meghaladottat, megőrzendő és az előre mutató újat. A tudományos diákkörökben nyert indítás gyakran akadályozója az „elszűrőkülésnek”, a rutinmunkának és biztosítéka a hűségnek a választott tudományághoz, szakmához, ösztönzője az illető tudományág új eredményeivel történő lépéstársnak.

A konferencia iránt nagy érdeklődés nyilvánult meg, 169 dolgozat kerül megvitatásra. A konferencia négy szekcióban folytatja munkáját (filozófia, politikai gazdaságtan, tudományos szocializmus és szociológia). A dolgozatokat 10 zsűri bírálja el. A megvitatásra kerülő témák arról tanúskodnak, hogy a konzulensek hallgatóikat a fejlett szocializmus építésének időszerű társadalmi-gazdasági kérdései kutatására ösztönözték, valamint arra, hogy a marxizmus—leninizmus ideológiai pozíciójának terjedését elősegítsék.

A filozófiadolgozatok közül több foglalkozik a modern polgári filozófia egyes irányzatainak vizsgálatával; a természettudományok filozófiai problémáival; az erkölcsi és jogi normák viszonyával; vallástörténeti kérdésekkel (például Vallási szekta, az állam és az enyház viszonya) stb.

A politikai gazdaságtan dolgozatok három csoportba sorolhatók. Az elsőben a politikai gazdaságtan általános elméleti kérdéseivel foglalkoznak. A tulajdonviszonyok fejlődése a szocializmusban; A gazdasági mechanizmus továbbfejlesztésének kérdései. A dolgozatok egyrésze: A mezőgazdasági növekedés elméleti és gyakorlati kérdéseivel, népgazdasági szerepével; A szolgáltatások gazdaságátanaival foglalkozik. A másik csoportban: A szocialista gazdaság ágazati, vállalati (szövetkezeti) kérdések kerülnek megvitatásra: Végül nagy számú dolgozat készült el: A világgazdaság, ezen belül a szocialista világgazdaság és a KGST témakörében is.

A tudományos szocializmus keretében: A munkásszervezők fejlődésének kérdéseivel; A szakszervezetek szerepével; A munkásmozgalom fő kérdéseivel Nyugat-Európában; A függetlenné vált országok fejlődésével; A szocializmus építésének nemzetközi tapasztalataival foglalkoznak.

A szociológia tárgykörében: Település-szociológiai kérdések; A szocialista életmód kérdései; Egyes társadalmi rétegek helyzetének vizsgálatával (ifjúságpolitikai, az ifjúság társadalmi aktivitásának kérdései) kerül sor.

Meggyőződésünk, hogy a szegedi konferencia magas színvonalával, termékenyítő eszmecsereikkel, alkotó vitákkal hozzájárul a választott feladatok megoldásához. Ezenkívül reméljük, előzetes ösztönzést is ad oktatóknak és hallgatóknak a következő konferencia tervszerű előkészítéséhez. Meg vagyunk győződve arról, hogy a konferencián a marxizmus világnézetének talaján felelősségteljes, demokratikus eszmecsereket fognak. Ezek lendületet adnak minden felsőoktatási intézményben a hallgatók további tudományos munkájának és még inkább a tudományos diákkörök felé fordított tanszékeink oktatói.

Sikeres munkát és kellemes tartózkodást kívánunk városunkban a konferencia minden résztvevőjének.

Dr. Nagy Lajos, tanszékvezető egyetemi tanár

Tápai népeleti napok

Vasárnap és hétfőn, a programnak megfelelően folytatódott a tápai népeleti napok ünnepi eseményei, melyek sikerrel köszöntötték a felszabadulás évfordulóját. Vasárnap délután a zsúfolásig megtelt tápai művelődési házban Török József, a városi pártbi-

zottság első titkára mondott ünnepi köszöntőt. Az ünnepségen, melyen ott volt Földi Lászlóné országgyűlési képviselő és Prágai Tibor, a városi tanács elnökhelyettese is — a tápai általános iskola énekkara és szavalói működtek közre, majd a tápai népiegyüttes adott nagyszerű műsort.

A szocialista brigádok találkozója és a városrészt bemutató fotókiállítás megnyitóját után este, a művelődési központ adott helyet a környező községekben működő páva körök találkozójának. A közönség sorait a Tiszta Termelőszövetkezetnél vendégeskedő erfurti termelőszövetkezet képviselői is. A tápai, a deszki, a zánkai és a rösztkei együttesek három és fél órási fergetes műsora, a hétfő esti táncszínház sikere bizonyította a tápai népeleti napokat jövőre is meg kellene rendezni.

Elismerés a jó munkáért

Az Erdészeti Kiváló Dolgozója kitüntetést kapta a Délalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál Palócz Imréné betanított munkás, Balogh István szakmunkás (Szeged), Palatinusz Mihály szakmunkás (Kistelek). A Faipar Kiváló Dolgozója kitüntetést Szil István főosztályvezető, Faragó Ferenc és Kispál Ferenc betanított szakmunkások (DEFAG), vehették át. Ugyancsak kiemelkedő munkájáért a Nehézipar Kiváló Dolgozója kitüntetést kapta Judik István termelési csoportvezető, a Nagyalföldi Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat dolgozója.